

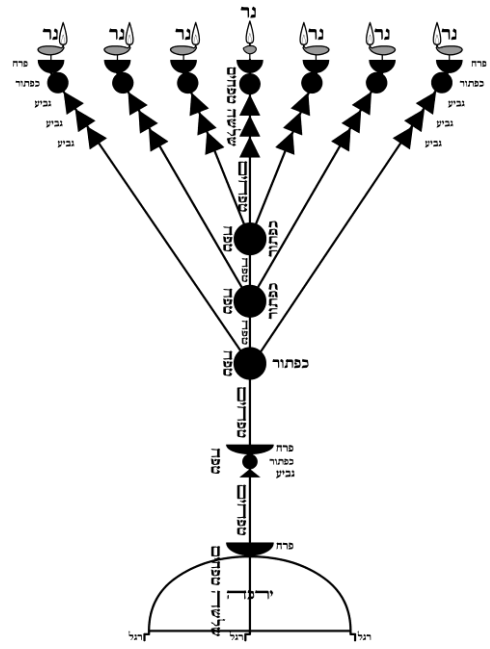
מסדר זה ושנים מסדר זה, והם הנאמרים בתורה "ויקשתי" (שם כח,ט). **יד** ועשרים ושמונה קנים שלזקב, כל אחד מהן כחצי קנה חלול, היו לו, ארבעה עשר לסדר זה וארבעה עשר לסדר זה, והם הנקראים "מנקייתיו" (שם, לו,ו), ושני הבזבזין שמניחין בהן הלבונה על השלחן בצד המערבות, הן הנקראים "כפתי" (שם), והדפוסין שעושין בהן לחם הפנים, הם הנקראים "קערתי" (שם).

טו אלו הארבעה עשר קנים - נותן החלה הראשונה על עצמו שלשלחן, ונותן בין ראשונה ושניה שלשה קנים, וכן בין כל חלה וחלה שלשה קנים, ובין ששית וחמישית שני קנים בלבד, לפי שאין על הששית אחרת. נמצאו ארבעה עשר בכל מערכה.

טז ושתי שלחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית: אחד שלשיש, ונותנין עליו לחם הפנים בכניסתו, ואחד שלזקב, שנותנין עליו הלחם ביציאתו, שמעלין בקדש ולא מורידין.

יז מזבח הקטרת היה מרבע אמה על אמה, והוא נתון בהיכל, מכון בין הצפון לדרום, משהו מבין השלחן והמנורה לחוץ. ושלשפתו היו מנחין משליש ההיכל ולפנים, כנגד הפרכת המבדלת בין הקדש ובין קדש הקדשים.

יח הפיור - היו לו שנים עשר דד, כדי שיהיו כל הפהנים העוסקין בתמיד מקדשין מפניו כאחד. ומוכני עשו לו, שיהיו בה המים תמיד, והיא חל, כדי שלא יהיו המים שבה נפסלין בלינה; שהפיור מקלי הקדש, ומקדש, וכל דבר שיתקדש בכלי קדש - אם לו, נפסל.

אחד מן השנים וארבעים מעכב את פלן. **ד** כמה דברים אמורים? בשעשאוה זהב. אבל שלשאר מיני מתכות - אין עושין בה גביעים כפתורים ופרחים. וכן מנורה הבאה זהב תהיה פלה כפר עם גרותיה ותהיה פלה מקשה מן העשתות, ושלשאר מיני מתכות אין מקפידין על משקלה, ואם היתה חלולה - כשרה. **ה** ואין עושין אותה לעולם מן הגרוטאות, בין שהיתה שלזקב בין שהיתה שלשאר מיני מתכות.

ו המלקחים והמתות וכלי השמן - אינן מקבל הכפר, שהרי נאמר במנורה "זהב טהור" (שמות כח,לא; לו,ו), וחוץ ואמר "ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור" (שם כח,לח; לו,ט), ולא נאמר 'גרותיה זהב טהור', מפני שהגרות קבועין במנורה והן מקבל הכפר.

ז שבעת קני המנורה מעכבין זה את זה, ושבעה גרותיה מעכבין זה את זה, בין שהיתה שלזקב בין שהיתה שלשאר מיני מתכות. וכל הגרות קבועים בקנים.

ח ששה הגרות הקבועין בששת הקנים היוצאין מן המנורה - פלן פניהם לגר האמצעי שעל קנה המנורה. וזה הגר האמצעי - פניו כנגד קדש הקדשים, והוא נקרא 'גר מערכי'.

ט הגביעים דומין לכוסות אלכסנדריה, שפיהן רחב ושוליהן קצר. והכפתורים כמין תפוחים בירותיים, שהם ארפיז מעט, כביצה ששני ראשיה פדין. והפרחים כמו פרחי העמודים, שהם כמו קערה ושפתה כפולה לחוץ.

י גבה המנורה היה שמונה עשר טפח: הרגלים והפרח שלשה, ושני טפחים חלק, וטפח שבו גביע וכפתור ופרח, וטפחים חלק, וטפח כפתור, ושני קנים יוצאין ממנו אחד הילף ואחד הילף ונמשכין ועולין כנגד גבה המנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור, ושני קנים יוצאין ממנו אחד הילף ואחד הילף ונמשכין ועולין כנגד גבה המנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור, ושני קנים יוצאין ממנו אחד הילף ואחד הילף ונמשכין ועולין כנגד גבה המנורה, וטפחים חלק, נשתירו שלשה טפחים שבהן שלשה גביעים, כפתור ופרח. וזו היא צורתה:

יא ואכן היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות, שעליה כהן עומד ומטיב את הגרות, ומניח עליה כלי שמנה ומלקחיה ומחתותיה בשעת הטבה.

יב השלחן - היה ארכו שנים עשר טפח ורחבו ששה טפחים, והיה מנח ארכו לארך הבית ורחבו לרחב הבית. וכן שאר כל הכלים שבמקדש ארכן לארכו שלבית, חוץ מן הארון, שהיה ארכו לרחב הבית. וכן גרות המערכה היו כנגד רחב הבית בין הצפון והדרום.

יג ארבעה סניפין שלזקב היו לשלחן, מפצלין מראשיהן, שהיו סומכין בהם שתי המערכות שללחם הפנים, שנים